

TER NAGEDACHTENIS AAN

DE HEER

KOENRAAD VAN LANCKER

Echtgenoot van Mevrouw

Emilienne VERCRUYSSÉ

**Vakbondssecretaris van de Centrale
van Boek en Papier**

geboren te Gent op 28 juli 1942 en
godvruchtig overleden te Gent,
op 9 juni 1991, gesterkt door de
Sakramenten der Zieken.

**De familie dankt U voor
uw deelname in de rouw,
voor uw steun en uw gebed.**

Het rood aan de einder is avondrood.
Hoe moeilijk valt het neigen voor een
boom vol levenssap, maar naakt?
Die rilt in zijn twijgen als d'oosterwind
hem kraakt.

Zo moe van wachtend zwijgen – in stille
wintertuin – op zon en groene twijgen met
lentedroom in kruin, staat hij nog trots te
beven al kampend met de wind.
Zo'n boom wil zich niet geven, maar ...
striemend ... wint de wind!

Zo was Koen, Konnie, echtgenoot, vader,
zoon, broer en vriend.

Een man die vocht met de dood – nooit al-
leen met geliefden om hem heen – maan-
den aan een stuk – hij wou meevieren zijn
ouders gouden trouwgeluk – totdat op zon-
dagmorgen de Verrezen Tuinman hem
kwam zoenen ten eeuwigen leven.

Een tedere omhelzing en een zachte zoen,
waarna Koen zijn klamme handen zachtjes
sloot en met ogen op oneindigheid ge-
staard dankbaar gaf zijn laatste adem-
stoot.

Laten wij bidden – nu de velden weer ge-
wassen dragen en de bomen in vrucht ko-
men te staan – dat Koen – witgewassen in
het Bloed van het Lam – onder Gods hoe-
de rust, en in volle zon Hem voelt als een
schaduw om zich heen ...

Wij die achterblijven slaan onze ogen op
naar de einder der zee: zou iemand ons ko-
men helpen? Ja, God komt ons helpen, de
schepper van hemel en aarde, van bomen
en bloemen...

